

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce: **Mgr. L. Ž.**, nar. X,
bydlištěm X,
zastoupen Mgr. Jiřím Trnkou, advokátem
se sídlem Opletalova 45, 110 00 Praha 2,

proti:
žalované: **Česká lékárnická komora**,
sídlem Rozárčina 1422, 140 02 Praha 4 – Krč,
zastoupena Mgr. Jiřím Švejnohou, DiS., advokátem
se sídlem Vinohradská 126, Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí Čestné rady žalované ze dne 13. 5. 2024, č. j. 1015/ČR/2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 13. 5. 2024, č. j. 1015/ČR/2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“) shledala žalobce vinného ze spáchání disciplinárního deliktu spočívajícího v tom, že jako vedoucí lékárník lékárny Lékárna Ořechov, Pavlíkova 67, 664 44 Ořechov, a jako odborný zástupce jejího provozovatele a poskytovatele zdravotních služeb společnosti EUPHRASIA s.r.o., Pavlíkova 67, 664 44 Ořechov, IČO: 26940345, porušil své povinnosti uložené zákonem a stavovskými předpisy, když dne 16. 2. 2024 neumožnil provedení kontroly předmětné lékárny ze strany inspektorů České lékárnické komory.
2. Podle napadeného rozhodnutí žalobce porušil svou povinnost odborně vést lékárnu, povinnost vykonávat své povolání v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným zákony, povinnost znát a dodržovat stavovské předpisy komory a zachovávat respekt k orgánům stavovské samosprávy. Tím se podle § 1 odst. 2 Disciplinárního řádu České lékárnické komory dopustil disciplinárního deliktu spočívajícího v závažném porušení povinností člena Komory uvedených v § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře (dále jen „zákon o komorách“), v § 7 odst. 1 písm. a) Organizačního řádu České lékárnické komory, ve spojení s § 79 odst. 6 zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech, a ve spojení s § 14 odst. 1 a odst. 3 zákona č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách a jejich poskytování (dále jen „zákon o zdravotních službách“), v § 9 odst. 2 písm. b) Kontrolního řádu České lékárnické komory a v bodě 12) Etického kodexu České lékárnické komory.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalované

3. Žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, popřípadě navrhuje podstatné snížení uložené sankce nebo upuštění od potrestání, a dále doplnění rozhodnutí ve smyslu § 20 Disciplinárního řádu České lékárnické komory tak, že uhrazením pokuty se na žalobce hledí jako na bezúhonného.
4. **V první žalobní námitce** žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je vůči němu nepřiměřeně přísné a nedostatečně odůvodňuje věcnou příslušnost žalované k projednání daného skutku. Podle žalobce absentuje konkrétní posouzení závažnosti jednání, které by příslušnost Čestné rady odůvodňovalo, jak vyžaduje judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 5. 2020, sp. zn. 2 As 307/2019).
5. Žalobce dále poukazuje na to, že kontrola nebyla z jeho strany zcela znemožněna, pouze požadoval její odklad za přítomnosti další osoby. V této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2020, č. j. 4 As 57/2020-49, podle něhož stavovské předpisy komor mohou upravovat pouze statusové otázky a disciplinární řízení, nikoli způsob výkonu lékařské činnosti, který je upraven zvláštními právními předpisy, zejména zákonem o léčivech. Podle žalobce je třeba výklad § 9 odst. 2 písm. c) Kontrolního řádu žalované chápat restriktivně, neboť obsahuje demonstrativní výčet dokumentů, které je

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

vedoucí lékárník povinen předložit. Z tohoto ustanovení podle něj nevyplývá povinnost zpřístupnit veškeré interní systémy, obchodní informace či přihlašovací údaje. Výklad žalované je podle žalobce extenzivní a překračuje zákonný rámec její kontrolní pravomoci.

6. Žalobce dále namítá, že mu nelze bez dalšího přičítat neznalost veškeré judikatury a právních předpisů mimo rámec jeho odbornosti. Ačkoli je odborníkem v oblasti farmacie, při svém jednání se řídil zákonem o ochraně osobních údajů, zákoníkem práce a pokyny zaměstnavatele. Kontrolu nevykloučil, pouze požadoval její odklad. Jednal s opatrností a v dobré víře, že neporušuje žádné právní povinnosti. Vzhledem k těmto okolnostem žalobce navrhuje, aby soud při případném potvrzení pokuty doplnil výrok rozhodnutí o aplikaci § 20 Disciplinárního řádu žalované. Podle tohoto ustanovení může být v rozhodnutí výslovně uvedeno, že včasným uhrazením pokuty se na disciplinárně odsouzeného hledí jako na bezúhonného, pokud lituje svého jednání, projevuje snahu o nápravu a lze důvodně očekávat, že uložené opatření povede k nápravě. Žalobce má za to, že tyto podmínky jsou v jeho případě splněny, tedy je osobou dosud bezúhonnou, netrestanou, jednal v dobré víře a z řízení si odnesl poučení. Jeho jednání bylo nejvýše nedbalostní, přičemž objektivní odpovědnost není v rámci disciplinárního řízení přípustná.
7. **V druhé žalobní námitce** žalobce brojí proti výši uložené pokuty ve výši 30 000 Kč, kterou považuje za nepřiměřenou a nedostatečně odůvodněnou. Podle jeho názoru žalovaná nerespektovala zásadu proporcionality a individualizace sankce, která vyžaduje zohlednění povahy skutku, míry zavinění, následků a osobních poměrů disciplinárně obviněného. Podle § 18 odst. 3 zákona o komorách může Čestná rada uložit pokutu v rozmezí 3 000 Kč až 30 000 Kč. Disciplinární řád v § 20 dále stanoví, že při ukládání sankce je třeba přihlídnout k okolnostem spáchání deliktu, jeho následkům a osobě pachatele. Žalovaná však tyto skutečnosti nehodnotila dostatečně konkrétně a odkázala pouze na obecné formulace.
8. Žalobce dále poukazuje na předchozí rozhodnutí žalované, v nichž byly za obdobná jednání ukládány pokuty ve výši 15 000 Kč (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2018, č. j. 9 As 57/2017–44, a ze dne 6. 5. 2020, č. j. 2 As 307/2019–43). V těchto případech šlo o závažnější porušení, kdy byla kontrola zcela znemožněna. V posuzované věci však ke kontrole částečně došlo, žalobce ji neodmítl, pouze požadoval její odklad za přítomnosti jednatele a vyzval inspektory k upřesnění požadovaných dokumentů.
9. Podle žalobce tak žalovaná nerespektovala preventivní funkci disciplinárního opatření a nezohlednila, že účelem sankce je především motivace k dodržování stavovských předpisů, nikoli represivní postih. Vzhledem k okolnostem případu by podle něj nižší pokuta, případně doplněná výrokem podle § 20 Disciplinárního řádu, postačovala k dosažení účelu trestu. Žalobce rovněž namítá, že jednal v dobré víře, v souladu s pokyny zaměstnavatele a s ohledem na ochranu osobních údajů. Nejednal úmyslně, nýbrž z opatrnosti, a z řízení si odnesl poučení. Podle něj tak nebyly splněny podmínky pro uložení nejvyšší možné pokuty, a rozhodnutí žalované je v této části nepřezkoumatelné, neboť neobsahuje dostatečné odůvodnění, z něhož by bylo možné dovodit, jak byla přiměřenost sankce posouzena.
10. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhuje zamítnutí žaloby.
11. **K první žalobní námitce žalovaná uvádí**, že považuje věcnou příslušnost Čestné rady žalované za řádně odůvodněnou. V napadeném rozhodnutí, konkrétně na stranách 2 a 3, uvedla, že závažnost jednání žalobce spočívá v tom, že se jej dopustil jako odborný zástupce a vedoucí lékárník, tedy osoba, která má být garantem řádného fungování lékárny v souladu s právními a stavovskými předpisy. Tím podle žalované došlo k porušení základní profesní

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

povinnosti. Žalovaná dodává, že se rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 5. 2020, sp. zn. 2 As 307/2019, řídila.

12. Dále žalovaná uvádí, že pravomoc k úpravě podmínek provádění kontroly vyplývá z § 2 písm. a) zákona o komorách, který jí ukládá dbát na odborný výkon povolání členů v souladu se zákony a řády komory. Podle žalované je úprava kontrolních oprávnění nezbytným nástrojem k naplnění této povinnosti. Oprávněnost této úpravy byla podle ní opakovaně potvrzena jak Městským soudem v Praze, tak Nejvyšším správním soudem, naposledy v rozsudku ze dne 26. 11. 2024, č. j. 7 As 248/2024-48. V uvedeném rozhodnutí Nejvyšší správní soud odmítl obdobnou námitku (shodná argumentace o neoprávněném zpřístupnění cenové politiky nebo obchodního know-how), že požadavek na zpřístupnění údajů z lékárnického informačního systému představuje zásah do obchodního tajemství. Soud konstatoval, že inspektoři požadovali pouze doložení příjmků k dodacím listům, což bylo možné splnit výstupem ze systému, nikoli jeho zpřístupněním. Výčet dokumentů uvedený v § 9 odst. 2 písm. c) Kontrolního řádu je podle soudu demonstrativní a odpovídá zákonným požadavkům na vedení evidence podle § 82 odst. 3 písm. e) zákona o léčivech. Soud dále uvedl, že žalobce inspektorům neumožnil ani náhled do systému, ani nepředložil požadované výstupy, čímž kontrolu fakticky zmařil. Pokud tedy Nejvyšší správní soud výslovně vychází z ustanovení Kontrolního řádu žalované a opírá o ně své závěry, nemůže soud v posuzované věci dovodit, že by žalovaná překročila zákonný rámec své normotvorné pravomoci.
13. **K druhé žalobní námitce žalovaná uvádí,** že žalobce se k jednání Čestné rady žalované nedostavil, ať už osobně, písemně, nebo prostřednictvím právního zástupce. Neprojevil lítost ani účinnou snahu o nápravu, naopak prostřednictvím svého zástupce setrval na stanovisku, že jednal správně. Za této situace nebylo možné předpokládat, že by v budoucnu jednal jinak, a proto Čestná rada výjimku podle § 20 Disciplinárního řádu neudělila.
14. K námitce nepřiměřenosti sankce žalovaná uvádí, že při jejím stanovení postupovala v souladu s kritérii uvedenými v Disciplinárním řádu, zejména s ohledem na závažnost skutku, míru zavinění a postavení žalobce jako vedoucího lékárníka. Odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, zejména na jeho strany 4 a 5. Žalobcem citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (sp. zn. 9 As 57/2017 a 2 As 307/2019) považuje za nepřiléhavá, neboť skutkové okolnosti byly odlišné a míra zmaření kontroly v nyní projednávané věci byla podstatně vyšší. Navíc jedno z těchto rozhodnutí se týkalo rozhodnutí žalované, které bylo soudem zrušeno. Žalovaná dále poukazuje na vývoj své rozhodovací praxe a na změnu reálné hodnoty peněz, která od roku 2015 poklesla o více než 48 %, což oslabuje srovnatelnost výše sankcí v nominální hodnotě. S ohledem na uvedené skutečnosti považuje žalovaná uloženou sankci za přiměřenou a řádně odůvodněnou.
15. Při jednání soudu dne 10. 9. 2025 setrvali zástupci účastníků na svých skutkových i právních stanoviscích.

III.

Posouzení žaloby

16. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správním orgánem z hlediska žalobních námitek, uplatněných v podané žalobě a při přezkumu vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 75 zákona č. 150/2000 Sb., soudního řádu správního ve znění pozdějších předpisů, a dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.

17. Podle § 2 odst. 1 písm. a) zákona o komorách *komory dbají, aby členové komor vykonávali své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným zákony a řády komor.*
18. Podle § 2 odst. 2 písm. f) zákona o komorách *komory jsou oprávněny uplatňovat disciplinární pravomoc v rozsahu stanoveném tímto zákonem.*
19. Podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona o komorách *každý člen komory má povinnost dodržovat organizační, jednací, volební a disciplinární řád komory.*
20. Podle § 14 odst. 1 věty první zákona o zdravotních službách *odborný zástupce odborně řídí poskytování zdravotních služeb.*
21. Podle § 14 odst. 3 věty první zákona o zdravotních službách *odborný zástupce musí vykonávat svou funkci v rozsahu nezbytném pro řádné odborné řízení poskytovaných zdravotních služeb.*
22. Podle § 9 odst. 2 písm. c) Kontrolního řádu žalované *vedoucí lékárník, odborný zástupce lékárny nebo její provozovatel, je-li členem komory, případně jejich zástupce, je povinen předložit na požádání zejména dodací listy, výdejky, přijaté lékařské předpisy, faktury, dokumentaci o přípravě a kontrole léčiv, provozní řád, sanitální program, doklady ověřující funkčnost zejména sterilizačních a farmaceutických zařízení.*
23. Podle bodu 12) Etického kodexu žalované *povinností lékárníka je znát a dodržovat předpisy pro výkon tohoto povolání včetně vnitřních stanovských předpisů Komory.*
24. Městský soud konstatuje, že žalovaná Česká lékárnická komora je podle § 2 odst. 1 písm. a) a § 2 odst. 2 písm. f) zákona o komorách, oprávněna vykonávat dohled nad výkonem povolání svých členů, včetně provádění kontrolní činnosti. Na základě těchto ustanovení je komora oprávněna přijmout Kontrolní řád jakožto interní předpis, který konkretizuje procesní rámec kontrolní činnosti a povinnosti členů komory. Tento řád je nástrojem profesní samosprávy, jehož účelem je zajistit odborný, bezpečný a zákonný výkon lékárenské praxe.
25. K námitce nesprávného posouzení míry závažnosti porušení povinnosti žalobce, a tudíž absence věcné příslušnosti čestné rady žalované k uložení disciplinárního opatření podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona o komorách, městský soud konstatuje, že žalovaná otázku závažnosti posoudila dostatečně a věcně správně, a byla tedy věcně příslušná k projednání věci podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona o komorách. Čestná rada žalované náležitě zdůvodnila, z jakých důvodů považuje porušení povinností žalobce za tak závažné, aby byla příslušná k projednání věci, když akcentovala, že povinnost vedoucího lékárníka a odborného zástupce poskytovatele zdravotních služeb zajistit řádné odborné vedení lékárny a umožnit provedení kontroly podle požadavků České lékárnické komory představuje zákonem výslovně stanovenou a stanovskými předpisy konkretizovanou odpovědnost, jejímž účelem je zajištění odbornosti, bezpečnosti a legality poskytovaných lékárenských služeb, a jejíž porušení může zakládat disciplinární odpovědnost (viz str. 2 a str. 3 napadeného rozhodnutí). Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2011, č. j. 6 Ads 126/2011-124, vyplývá, že výklad, co je „závažným porušením povinnosti lékárníka“, je plně v kompetenci samotné čestné rady komory po obdržení návrhu revizní komise na zahájení disciplinárního řízení. Postup čestné rady žalované odpovídá v tomto případě názoru vyjádřenému ve zmiňovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu, věcná příslušnost k rozhodování podle § 9 odst. 2 písm. a) zákona o komorách je náležitě odůvodněna. Soud neshledal důvod, pro

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

který by jednání žalobce nemohlo být vyhodnoceno jako „závažné porušení povinnosti lékárníka“. Soud proto považuje předmětnou námitku za nedůvodnou.

26. K námitce nepřiměřenosti napadeného rozhodnutí městský soud konstatuje, že v posuzované věci bylo prokázáno, že žalobce jako vedoucí lékárník a odborný zástupce poskytovatele zdravotních služeb neumožnil provedení kontroly lékárny v rozsahu požadovaném inspektory žalované, čímž porušil své zákonné a stavovské povinnosti. Jednání žalobce nelze hodnotit pouze jako formální pochybení či nedorozumění; požadavek na odklad kontroly bez právního důvodu a bez součinnosti s kontrolním orgánem představuje závažné porušení profesní odpovědnosti, které ohrožuje účel kontrolní činnosti a tím i veřejný zájem na řádném poskytování lékařské péče. Skutečnost, že žalobce formálně kontrolu „neodmítl“, ale požadoval její odklad, nezabývá jeho jednání disciplinární povahy. Kontrola byla plánována jako neohlášená, a žalobce měl povinnost ji umožnit bez zbytečného odkladu. Požadavek na přítomnost další osoby podle vnitřního předpisu zaměstnavatele či upřesnění dokumentace nemůže být důvodem k jejímu přerušení. Takové jednání je v rozporu s § 9 Kontrolního řádu žalované a s povinností odborného zástupce podle § 14 zákona o zdravotních službách – obecně platí, že soukromoprávním ujednáním (tedy ani v rámci vztahu zaměstnavatel-zaměstnanec) se nelze ani zbavit povinnosti respektovat předpisy veřejnoprávní povahy, ani odpovědnosti za jejich porušení.
27. Rovněž tak argumentace dobrou vírou a neznalostí právních předpisů nemůže vést k vyloučení odpovědnosti. Vedoucí lékárník je osobou se specializovanou způsobilostí, která nese zvýšenou profesní odpovědnost. Povinnost umožnit kontrolu žalované jednoznačně vyplývá ze zákona i stavovských předpisů. Žalobce měl možnost si právní rámec ověřit, a jeho jednání nelze omluvit pouhou subjektivní nejistotou. Soud proto považuje tuto námitku za nedůvodnou.
28. K námitce nepřiměřenosti sankce městský soud konstatuje, že každý disciplinární případ je nutno posuzovat individuálně. Skutečnost, že v jiných případech byla uložena nižší pokuta, neznamená, že v tomto případě je sankce nepřiměřená. S ohledem na skutečnost, že žalobce kontrolu fakticky *apriori* znemožnil, je uložení horní hranice pokuty odůvodněné. Soud souhlasí, že účelem disciplinární sankce je především prevence. V daném případě však bylo nutné reagovat důrazně, neboť šlo o zásah do základního nástroje profesního dohledu. Zároveň lze souhlasit s žalovanou v tvrzení týkajícím se změny reálné hodnoty peněz, která od roku 2015 poklesla o více než 48 %, což oslabuje srovnatelnost výše sankcí v nominální hodnotě. Soud proto považuje i tuto předmětnou námitku za nedůvodnou.
29. Pokud jde o odůvodnění výše uložené pokuty, zde soud odkazuje na pátou stranu napadeného rozhodnutí, kde se Čestná rada s touto záležitostí vypořádala, když s poukazem na ust. § 20 Disciplinárního řádu se vyjádřila ke kritériím tam stanoveným. Soud tyto úvahy a závěry shledal dostatečně určitými a srozumitelnými, včetně toho, že žalovaná zvažila i dopad sankce na další působení žalobce v oboru.
30. Konečně soud nevyhověl ani návrhu žalobce na moderaci výše uložené sankce, když k takovému zásahu do správního uvážení žalované neshledal potřebné důvody. Zde je nutno jen zopakovat, že sankce byla uložena v zákonných mezích a její konkrétní výše byla žalovanou dostatečně odůvodněna, a nebyly shledány žádné skutečnosti, z nichž by vedly k závěru, že výše sankce je nepřiměřená ať již dosavadní správní praxi žalované, nebo majetkovým a osobním poměrům žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

IV. Závěr a náklady řízení

31. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
32. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci neměl úspěch, a proto jí nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Ve věci měla naopak plný úspěch žalovaná, avšak v řízení jí žádné účelně vynaložené náklady nad rámec běžné činnosti nevznikly. Soud jí proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 10. září 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.